

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Pratchett Terry\Pratchett Terry - Kruté divadlo.PDB

PDB Name: Krute divadlo
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 31.5.2003
Modification Date: 31.5.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Kruté divadlo
Zeměplošská povídka
Terry Pratchett

Bylo to pěkné letní ráno, toho druhu které činí muže šťastným, že žije. A pravděpodobně ten muž by mohl být šťastnější kdyby žil. Byl však ve skutečnosti mrtev. Bylo by obtížné být mrtvější bez speciální přípravy.

"Dobrá, tedy," řekl seržant Tračník (Ankh-Morporská Městská stráž, Noční hlídka), nahlížeje do svého notesu, "takže tu máme případ úmrtí a to; za a) byl utlučen nejméně jedním tupým předmětem, za b) byl uškrcen šňůrou párků a za c) byl roztrhán nejméně dvěma zvířaty s velkými ostrými zuby. Co uděláme dál, Nobby?"

"Zavřeme podezřelého, seržo," řekl desátník Nobby a rychle zasalutoval.

"Podezřelého, Nobby?"

"Jeho," řekl Nobby, strčivše do mrtvoly botou. "Já to považuji za vysoce podezřelé, být mrtev takovýmto způsobem. Také se opil. Můžeme ho sbalit protože je mrtvý a výtržnický."

Tračník se poškrábal na hlavě. Zatčení mrtvoly nabízelo, ovšem, jisté výhody. Ale ...

"Počítám," řekl pomalu, "že kapitán Elánus to bude chtít vyřešit. Měl bys ho přinést do Domu hlídky, Nobby."

"A pak můžeme sníst ty párky, seržo?" zeptal se desátník Nobby.

Nebylo to snadné, být velící policista v Ankh-Morporku, největšího města na Zeměploše. [Který je plochý a pohybuje se prostorem na zádech obrovské želvy, a proč ne ...]

Někde pravděpodobně byly světy, přemítal kapitán Elánus ve chvílích deprese, kde nebyli mágové (kteří dělali záhady zamčeného pokoje běžnou věcí) nebo zombie (případy vraždy byly skutečně podivné, když oběť byla hlavním svědkem) a kde se bylo možné počítat s tím, že psi v noční době nic nedělali a nechodili kolem aby si poklábosili s lidmi. Kapitán Elánus věřil v logiku, stejným způsobem jako muž na poušti věří na led – tj., bylo to něco co skutečně potřeboval, ale tohle pro to nebyl ten správný svět. Snad jednou, přemýšlel, by bylo hezké něco vyřešit.

Pohlédl na tělo se zmodralou tváří na desce, a cítil nepatrný náznak vzrušení. Byly tu stopy. Nikdy před tím neviděl pořádné stopy.

"Nemohl to být lupič, kapitáne," řekl seržant Tračník. "Vzhledem k tomu, že jeho kapsy byly plné peněz. Devět tolarů."

"Já bych to tak úplně neviděl," řekl kapitán Elánus.

"Byly to všechno penny a půlpenny, pane. Jsem překvapen, že jeho kalhoty vydržely takovou zátěž. A já jsem mazaně zjistil skutečnost, že byl herec, pane. Měl v kapse nějaké karty, pane. Černého Petra, dětské karty."

"Předpokládám, že nikdo nic neviděl?" řekl Elánus.

"Hm, pane," řekl seržant Tračník ochotně, "řekl jsem mladému strážníkovi Karotkovi aby našel nějaké svědky."

"Vy jste požádal desátníka Karotku aby vyšetřoval vraždu? Vše úplně sám?" řekl Elánus.

Seržant se poškrábal na hlavě.

"On se mne zeptal, jestli znám někoho velmi starého a vážně nemocného."

Na magické Zeměploše je vždy zaručen jeden svědek u jakéhokoliv zabítí. Je to jeho práce.

Strážník Karotka, nejmladší člen Hlídky, často připadal lidem jako jednoduchý. A to i byl. Byl neuvěřitelně jednoduchý, ale tím způsobem jak je jednoduchý i meč, nebo přepadení.

Čekal u postele starého muže, který si užíval jeho společnosti. A teď byl čas aby vytáhl svůj notes.

"A nyní vím že jste něco viděl, pane," řekl. "Vy jste tam byl."

HM, ANO, řekl Smrt. JÁ MUSÍM BÝT, VÍTE. ALE TOTO JE VELMI NEOBVYKLÉ.

"Víte pane," řekl desátník Karotka, "jak já chápu právo, vy jste přítomen při smrti. Nebo možná před smrtí."

MLADÝ MUŽI, JÁ JSEM SMRT.

"A já jsem zástupce zákona," řekl desátník Karotka. "Zákon je nutný, víte."

VY MNE CHCETE... HM... NĚKOHO ZJISTIT? SHODIT TO NA NĚKOHO? ABYCH ZPÍVAL JAKO HOLOUBEK? NE. NIKDO NEZABIL PANA DŘÍMALA. NEMOHU VÁM S TÍM POMOCI.

"Ach, já nevím, pane," řekl Karotka, "myslím, že můžete."

ZATRACENĚ.

Smrt pozoroval odcházejícího Karotku, který přikrčil hlavu jak šel dolů po úzkém schodišti chatrče.

NO A TEĎ, KDE JSEM TO...

"Promiňte," řekl scvrklý stařík v posteli. "Náhodou je mi 107, víte. Nemám na to celý den."

ACH ANO, SPRÁVNĚ.

Smrt přiosťl kosu. To bylo poprvé kdy vůbec pomáhal policii s jejím vyšetřováním. Stejně, každý má svou práci.

Desátník Karotka se pokojně procházel městem. Měl teorii. Četl knihu o teoriích. Shromáždíte všechny stopy a získáte teorii. Všechno sedělo.

Byly zde párky. Někdo musel koupit párky. A byly tu drobné mince. Normálně jenom jedna část lidské rasy platila za věci drobnými.

Zašel k uzení. Našel tlupu dětí, a chvíli si s nimi povídal.

Pak se loudal zpátky do uličky, kde desátník Nobby křídou vyznačil obrysy těla na zem (vybarvil ji a přidal dýmku a procházkovou hůl a nějaké stromy a keře v pozadí – nějaký člověk právě vhodil 7 pencí do jeho helmy). Věnoval trochu pozornosti hromadě odpadků a vzdálenému konci uličky, a pak si sedl na rozbitý sud.

"V pořádku... už můžete vylézt," řekl, jen tak všeobecně světu. "Nevěděl jsem že na světě zbyli nějakí skřítci."

Odpadky zachrastily. Vylezli – malý muž s červeným kloboukem, ohnutými zády a hákovitým nosem, malá žena v domácím čepci nesoucí ještě menší dítě, malý strážník, pes s krejzlíkem kolem krku, a velmi malý aligátor.

Desátník Karotka si sedl a poslouchal.

"On nás to donutil udělat," řekl malý muž. Měl překvapivě hluboký hlas. "Zvykl si nás tlouci. Dokonce i aligátora. To bylo všechno co uměl, uhodit věci holemi. A zvykl si vzít všechny peníze které pes Toby vybral a opít se. A tak jsme utekli a on nás chytil v uličce a skočil na Judy a děcko a spadl přes ně..."

"Kdo ho první uhodil?" řekl Karotka.

"My všichni!"

"Ale ne moc silně," řekl Karotka. "Jste příliš malí. Vy jste jej nezabili. Mám o tom velmi přesvědčivé prohlášení. Tak jsem šel a opět si ho prohlédl. On se udusil. Co je tedy to?"

Zvedl malý kožený kotouč.

"To je slavík," řekl malý strážník. "On jej používal na hlasy. Říkal, že naše nejsou dost směšné."

"To je způsob jak to dělat!" řekla ta jménem Judy.

"Bylo to zaražené v jeho hrdle," řekl Karotka. "Navrhuji vám aby jste utekli. Tak daleko jak jen můžete."

"Myslíme že by jsme mohli založit družstvo," řekl hlavní skřítek.

"Víte ... experimentální divadelní hry, pouliční divadlo, nějaký takový druh. Ne tlučení jeden druhého holemi ..."

"Vy jste to dělali pro děti?" řekl Karotka.

"On řekl, že je to nový druh zábavy. Řekl že by se to mohlo chytit."

Karotka vstal a mrštil slavík do smetí.

"Lidé to nikdy nebudou tolerovat," řekl. "To není způsob jakým se to má dělat."